

bindelse fremhævede, at det hele er jo dog kun en administrativ Foranstaltning, skal jeg dog tillade mig at gøre opmærksom paa, at man ved denne Lov, som vi her forhandle, og i det hele taget ved disse Afspærringslove gør et saadant Indgreb i den borgerlige Frihed og giver Administrationen en saadan Ret over Borgernes Frihed til Bevægelse, til at røre sig, at man ikke kan nøjes med, at der henvises til, at det jo dog kun er administrative Foranstaltninger. Det er Lovgivningsmagten, der sætter Administrationen i Stand til at suspendere de allerbæstfemligste Rettigheder og Friheder, som man ellers sætter Pris paa i Samfundet.

Formanden: Ja, det er vist ikke undgaet den ærede Talers egen Opmærksomhed, at han i Dag er kommen temmelig langt borte fra, hvad der efter Forretningsordenen hører hjemme ved 2den Behandling af Sagen. Smidlertid erkender jeg, at det vistnok har været ganske nyttigt, at disse Udtalelser har fundet Sted, og Tiden er jo i Øjeblikket saa rigelig for os, at man ikke behøver at være saa nøjeseende dermed. Men for Følgernes Skyld gør jeg opmærksom paa, at det ærede Medlem er kommet langt ud over, hvad der ellers skulde være Reglen for 2den Behandling af en Sag, hvor man har at holde sig til Ændringsforslagene og Paragrafferne og derimod ikke bør komme ind paa Sagen i sin Almindelighed. Dette vil jeg som sagt kun bemærke for Følgernes Skyld.

Der faldt før en Øtring, som jeg ogsaa med det samme vil sige et Ord om. Jeg erindrer godt den Ordveksling, der ved Sagens første Behandling var mellem den 3dje Landstingsmand for 3dje Kred (Rump), der den Gang endnu ikke var Ordfører, og 4de Landstingsmand for 1ste Kred (Oct. Hansen), og som nu af den ærede Ordfører blev kaldt en Episode, hvad der i og for sig ogsaa er ganske rigtigt. Jeg erindrer det godt, men naar man nu er vendt tilbage i Dag dertil og med en vis Bitterhed, som det synes mig, fra begge de ærede Herrer's Side, vil jeg erindre om, at det staar tydeligt for mig, at de i Grunden begge havde Ret og begge havde Uret. Der var blevet sagt af den ærede 3dje Landstingsmand for 3dje Kred, at Justitsministeriets Optraeden var sket i rette Tid, og da Forhandlingen saa udviklede sig, blev det modtaget, at den var sket i rette Tid, og 3dje Landstingsmand for 3dje Kred sagde da, at han ikke havde brugt dette Udtryk. Det havde han nu ganske vist gjort, det husker jeg godt, men vel at mærke,

naar han modtog, at han havde brugt det, var det, fordi han ikke vilde have det optaget i den Forstand, hvori det blev taget. Han sagde, at Justitsministeriets Optraeden var sket i rette Tid og dermed mente han det samme, som man plejer at mene, naar man siger f. Eks. „et Ord i rette Tid“ uden at markere et bestemt Tidspunkt, medens det fra den anden Side fremhævedes, at det netop var et bestemt Tidspunkt, der betegnedes ved dette Udtryk. Jeg tror derfor, at jeg med en vis Føje kan sige, at begge ærede Herrer havde Ret og begge Uret hver paa sin Vis, og jeg synes ikke, at det er værdt, at det skal efterlade nogen som helst Bitterhed i Sindene. Ordvekslingen i Dag var noget bitter.

Justitsministeren (Nellermann): Ja, hvis jeg ikke maa udtale mig om andet end om de foreliggende Ændringsforslag, har jeg selvfølgelig ikke noget at sige, men hvis jeg maa sige noget mere, er der et Par enkelte Bemærkninger, som jeg vil henstille

Formanden: Den ærede Minister har, efter hvad der er passeret, fuld Ret til at udtale sig.

Justitsministeren (Nellermann): Jeg er naturligvis underkastet de samme Regler som ærede Medlemmer med Hensyn til Behandlingsmaaden af Sagerne. — Over for det, som fremkom fra den ærede sidste Taler med Hensyn til Landgrænsespærringen, vil jeg blot gøre den korte Bemærkning, at jeg har sagt og fremhæver det igen, at man kan ikke paaberaabe sig den faktiske Umulighed af at udføre en Landgrænsespærring og samtidig dermed anbefale det, som Sundhedskollegiet anbefaler, thi der rammer Indvendingen lige saa godt det ene som det andet. Naar man kun vil tillade, at Landgrænsen passeres paa enkelte Steder, skal den øvrige Del holdes hevet, og saa bliver Spørgsmaalet om den faktiske Mulighed eller Umulighed heraf det samme som ellers. Man maa ikke tro, at Folk, fordi de kunne komme ind paa 3—4 Steder, ikke bryde sig om at forsøge paa at gaa over Grænsen paa andre Steder; tværtimod, det gøre de. Dertil kommer, at naar der ved at passere Grænsen er forbundet det, at de skulle lade deres Rejses gods desinficere, saa ville Folk — det har Erfaringen vist — forsøge at unddrage sig dette paa enhver Maade. Det er en meget almindelig Mening, at Desinficeringen ødelægger Løjet — en Mening, der for øvrigt